

DE KOSMISCHE DRAAD

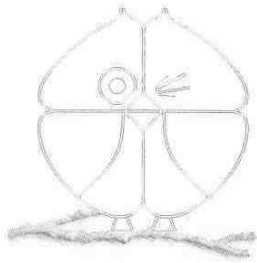
De kosmische draad

Linda Van Keymolen

2023

Beefcake Publishing

Where is the problem?
Just in your mind...

Hoofdstuk I

Het is een prachtige lentedag, de hemel kleurt blauw met geen wolkje aan de lucht. De ouders van Sola hebben een leuk vakantiehuisje gehuurd in Oostende om er gedurende een tweetal weken te genieten van de rust, zon, zee en strand. Sola woont samen met haar ouders in Brussel, waar het ook heel fijn en gezellig is, maar soms nogal druk.

Sola is een tienermeisje. Ze heeft mooie blauwe ogen en haar prachtige blonde krullen dansen rond haar guitige gezicht. Ze heeft geen broers of zussen maar wel veel leuke vriendinnen. Ze heeft ook een hondje Millie, een witte maltezer, haar dikke vriend aan wie ze alles kan vertellen.

Nadat ze zich goed geïnstalleerd hebben, gaan ze lekker uit eten in een fijne bistro op loopafstand. De gezonde lucht zorgt ervoor dat ze een goede nachtrust hebben en Sola mag de volgende dag samen met haar hondje gaan wandelen in de omgeving van hun vakantiehuis.

In dit seizoen zijn er weinig toeristen en de honden mogen vrij rondlopen op het strand. Sola en Millie lopen langs het water. De zee is niet te onstuimig, zacht golvend lichtblauw water, wat niet altijd zo is.

Er is niemand op het strand. Net wat Sola nodig heeft voor een leuke wandeling op haar eerste vakantiedag.

Vooraf niet te dicht bij het water lopen, had mama nog gezegd. Sola is zo gelukkig, haar voeten maken prachtige afdrukken in het zand. Naast die van haar ziet ze ook de kleine afdrukken van Millies pootjes. Ze vindt dit heel schattig en geniet van haar strandwandeling.

Terwijl ze wandelt, wordt haar aandacht plots getrokken door iets, of zijn het haar voetsporen in het zand? Ze besluit de voetsporen te volgen en dwaalt ondertussen af van haar ouders hun vakantiehuisje. Haar voetafdrukken en die van Millie lijken wel letters te vormen in het zand. Zou het een geheime boodschap zijn? Van wie zou die boodschap dan komen? Wat zou dit kunnen betekenen? Ze kijkt iets beter en ziet duidelijk de letter j en een tweede letter e maar het is precies “Je”.

Ze keert nog net voor het te laat wordt terug naar huis. Haar ouders waren al een beetje ongerust. Sola kan moeilijk iets verzwijgen. Een geheim bewaren, kost haar wel wat moeite. Maar toch besluit ze niets te zeggen.

's Avonds in haar bed denkt ze nog na over haar wandeling, maar vooral haar voetsporen die letters vormden intrigeren haar. Zo verdwijnt ze stilletjesaan naar dromenland en droomt ze van een volgende strandwandeling en de letters of woorden die ze zal vinden.

De volgende ochtend bij het ontwaken zegt ze luidop: “Hoe spannend kan een vakantie aan zee wel zijn! Misschien vind ik nog meer woorden bij mijn volgende strandwandeling. Maar hoe zouden die daar komen? Of zou het zich

alleen maar afspelen in mijn fantasie?” Plots hoort ze de stem van haar mama. “Sola, opstaan!” Het ontbijt staat al klaar op het zonovergoten terras. Lekkere ontbijtgranen, overheerlijke frambozen, aardbeien en een glas melk.

Sola en Millie begeven zich opnieuw op pad voor een volgende strandwandeling. Niet te geloven. Net aangekomen op het strand ziet Sola opnieuw een letter die gemaakt is door haar voetafdruk. Net als ze bij de letter is, merkt ze in de verte een jongen op die net als zij iets schijnt te zoeken. Sola versnelt haar pas een beetje om de aandacht van de jongen te trekken. Ja, het schijnt te lukken. Hij merkt haar op.

“Hey jij daar, hallo. Ik ben Sola en dit is Millie. Wie ben jij?”

“Ik ben Jonas en ik heb ook een hond. Hij ligt thuis te slapen. Ik verzamel schelpjes, en jij zoekt blijkbaar ook iets.”

Sola denkt na. Neen, het is nog veel te snel om iemand die ze net ontmoet heeft in vertrouwen te nemen en hem haar geheim te vertellen. Ze denkt: beter wachten tot morgen. Toch heeft ze ondertussen aandacht voor haar voetafdrukken.

En ja, opeens verschijnt een letter z en nog een letter o en nog een u, “zou”. Dus twee woorden heeft ze al, “je zou”. Ze is heel enthousiast door haar nieuwe ontdekking. Jonas heeft het niet opgemerkt.

Ondertussen amuseren ze zich samen op het strand. Ze lopen dicht bij het water, maar bewaren toch een veilige afstand. Ze springen en lachen om een meeuw heen die net speciaal voor hen een acrobatisch dansje uitvoert. Waarna de meeuw vrolijk wegvliegt. Nu is het langzaam tijd om

naar huis te gaan. Eerst spreken ze af om morgen opnieuw samen een wandeling te maken. Deze keer zal Rex, de hond van Jonas, er ook bij zijn. Jonas is een heel leuke jongen, van dezelfde leeftijd als Sola. Hij is wel iets groter van gestalte dan Sola, heeft lichte, kastanjebruine haren, bruine ogen en heel veel sproetjes.

Sola komt uitgelaten thuis. Ze is een beetje moe en heeft grote dorst. Ze drinkt een lekker glas fris appelsap. Sola geeft Millie een snoepje en een kauwbeentje. Na een dikke knuffel kruipt Millie rustig in haar mandje met gele en rode Schotse ruitjes, er ligt ook een extra donzig lichtgeel kusentje in waarop ze lekker kan uitrusten.

Terwijl Sola met haar knuffels aan het spelen is, dwalen haar gedachten af. Ze vraagt zich af of ze aan haar mama iets kan vertellen over haar nieuw avontuur.

Ze besluit nog eventjes te wachten. Sola is een grote fan van Winnie De Poeh. Dus heeft ze haar favoriete Iejoor- en Teigetje-knuffels meegebracht, waarmee ze zich heel goed kan amuseren. Ze heeft ook nog een leuk verhalenboek meegebracht om te lezen over de avonturen van Winnie De Poeh en zijn vrienden.

Na een lekkere maaltijd en fijne douche is het tijd om te gaan slapen.

In haar fantasie stelt ze zich opnieuw voor hoe ze het volgende woord zal vinden. Ze droomt ook van het toekomstig avontuur dat ze samen met Jonas zal beleven.

De volgende dag stelt haar mama voor om Brugge te bezoeken. Sola heeft een klein probleem want ze had afgesproken met Jonas. Ze vraagt haar mama om in de namiddag naar Brugge te gaan, omdat ze eerst nog een kleine wandeling wil maken met Millie. Mama en papa stemmen in met haar voorstel.

Ze vertrekt vol enthousiasme voor haar nieuwe zoektocht. Natuurlijk is samen wandelen met Jonas leuker dan alleen. Eerst kijken of hij en zijn hond er zijn. Zo heeft Millie ook een speelkameraadje en kan Sola zich beter concentreren op haar nieuwe letters of woord.

Jonas komt aan met zijn hond. Het is een zeer lieve border collie met zwart-witte vacht. Onmiddellijk begroet hij Millie kwispelstaartend.

“Dag Jonas en hondje. Wat is je naam, lieve hond?” vraagt Sola. Jonas antwoordt Rex, wat een leuke naam. “Kijk Rex, hier is Millie. Ze zullen het zo te zien goed met elkaar kunnen vinden.” Ondertussen rennen de honden blij op het strand, tot dicht bij de zee. Ze gaan gelukkig niet in het water. Ze zijn voorzichtig en kijken regelmatig naar Sola en Jonas.

Een beetje verder staat een prachtig strandhuis. Het is opgetrokken in een typisch Engelse cottagestijl. Het huis is omringd door mooie planten en bloemen die het geheel nog aantrekkelijker maken. Het past volledig in de omgeving. Terwijl ze verder wandelen zegt Sola: “Wat een mooi huis! Kijk daar, Jonas. Vind jij dat ook niet? Daar zou ik eens binnen willen kijken. Ik denk dat daar heel rijke mensen wonen.”

Terwijl ze aandachtig haar voetsporen volgt in het zand en eveneens die van Jonas, besluit ze om Jonas te vertellen over haar nieuwe ontdekking. Ze vraagt zich af of hij haar niet gaat uitlachen. Ze besluit het risico te nemen. Sola zegt: “Jonas, je zei dat je schelpjes zoekt. Ik zal je helpen om de mooiste schelpen ter wereld te vinden. Ik zoek woorden.” “Woorden?” vraagt Jonas. “Hoe kun je op het strand woorden vinden?”

Sola legt hem uit wat er met haar voetsporen gebeurt.

“Zeer interessant,” zegt Jonas, “wel een beetje speciaal. Maar ik ga akkoord. Jij helpt mij met de schelpen en ik help jou bij het vinden van woorden.”

Ondertussen vragen ze zich af waar Millie en Rex zijn. Sola schrikt. Oh neen! Ze ziet Millie en Rex vlak bij het strandhuis. Daar staat ook een mevrouw, een rijzige dame. Ze draagt een crèmekleurige jurk met lichtgele en lichtroze bloemmotieven, roze sandalen en een grote roze zonnehoed op haar hoofd. Oei, denkt Sola, misschien is ze boos op onze honden. Ze vergeet eventjes haar zoektocht en besluit samen met Jonas naar het strandhuis te gaan. Ze denkt al na over wat ze kan zeggen om zich te verontschuldigen bij de mevrouw.

“Dag mevrouw, ik ben Sola. Dit is Jonas. Sorry, mogen we onze honden komen halen? Ze zijn aan het spelen in uw tuin.”

“Jazeker,” zegt ze. “Kom hen maar halen.”

Sola en Jonas roepen zachtjes: “Millie... Rex, kom hier!” De honden luisteren meestal uitstekend, want ze kregen les in gehoorzaamheid en het werkt. Kwispelend komen ze aangerend.